

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول
دکتر اسماعیل
اردلان.

بهیج حزب
دسته یا جمیعتی
بستگی ندارد

کوشمان

نامه

تکشماره ۴ ریال

۱۳۲۴ اردیبهشت ۲

سال اول - شماره ۱۵

جواب ستاد ارش

گلک بتوای دولتی برای منظور دیگر اساجه بکار برده است
مکر سنااد ارش با خاطر ندارد که یکی همین مردم و همین
اسلحه بود که مرسوم پسر اشکار این و سرتیپ ارفع تو استند در او اسلحه
محضانه کردستان شرذدان و راهزنان نادان را از مردم گوتاه کنند
و هدیه در آن نوع اینان صالح بودند اسلحه محل کند
و در حل احتمال صلاحیت ندارند

ستاد ارش میتویسد داشتگر چهار علاوه علی منشور و مسائین
شهرهای متند و سقراط طبع میدهد که جون امنیت سکافرماست که ایه
اسلحه های دولتی مخوازد را به اشکار تحول نمایند
چکوونه چون اعلان می اساسی فابلة و لاست اوفیکه مردم پشمی بینته
املاع غیره باز بقداده هست در دست اذهان صالح وجود است و فرماده
اشکار بیانی گوتاه کردن این دسته های را که حافظ
مردم است جدا هنای میکند
چکوونه مسکن است مردم بجهن اعلان والما امدوار
باشند

اهنیت در روی کاغذ غیر از اهنیت واقعی است
از اعلان عیناً مثل خ های است که شهرداری مین میکند رسکویه
گوشت را کیلویی چهل و پیال از گوشت غروش بخوبید اگر نداد
تفیف میکنم و رسکویه غروش بیل از کیلویی ۵۵ و پیال گفت
لیدهده لوش بعرف شهرداری بدنه کار نیست
سر تیپ هوشمند افشار فرماده لشکر کردستان و قبکه امثال
محدود کانی سامان را اقویت میکند در حالیکه اضمارش میکند
که بشهر منتج باید بحران هم گوش امیده دچکو اجازه دارد
چون اعلی مشرت کند و مردم را به تحول اینه میازد و لیکه همیور
سایه و داد گاه زمان چنک را سرمه تهار شویش برای تنه کردن مردم
قرار دهد

الرسوس که در این ملکه هم چون روی اصول ماسه مال
و پرورده سازی جان بآذخواست و رسیدگی درین نیست آیا
اگر بانکه چون اعلانی مردم اسلحه های مجاز را تحول دادند و
پانجه مورد همیور اهون و دزد فرار گرفته شان مردم نداشند
مالشان از میان ره مسیل کیست اخون ناخن کشند شدند را پایه
از چه کسی خواست اهستی از دست رفت را باید از همه مقامی
مطالبه کرد

در اینه اسر که با هم گوارش ، خربان اداری ، متابه و
تلکراف کارها را سنت مالی مهکند و جان و مال مردم بسولت
پایمال میکردد

آیا ملت آن دارد از دولت و اولیای امور پرسیده چرا
این تشاپا را بش بینی ایسکیده با اگر برسیده و نه که داده و اباب
این است دیار طبیع میتواند دستور هل شده
اگر هنوز این است که مردم این هنفته از هیان
برولید که نه مقیمه را جمع کنند و دستور دلبد صریح
بنیادر صفحه

شماره ۴۱۹۷ د ۹۸۴۷

موافق ۶ اردیبهشت

آقای مدیر هنرمند روزنامه گوهن

یادخ درج مندرج در شماره ۵ آن روز بهم صحبت
آوری اسلحه های دولتی از مالکین دهات گردستان اشتباهه دارد
چون وضعیت گردستان در حدود معنده لشکر ؟ پس از طرد همراه شدید
رو به امنیت گذارده است الم اشکار چهارم با تعاظم طرح ملایی
طبق دستور صادر بجمع آری سلاح قدام و در تاریخ ۲۳ اردیبهشت
اعلانی منشور و به مالکین شهرهای متند و سقراط طبع میدهد
که چون امنیت حکمده است کلیه سلاح دولتی مخوازد را به اشکار
تحویل اینه داده و تاکنون هم کوچکترین اقلال رخ نداده و اقدامات
معموله در هر ران است

رئیس ستاد ارش - سرلشکر ارفع

حقیقته من از خواندن نامه ستاد
اورش می اندازه متعاف شدم زیرا دیدم
می خدم است فقط برای ملاحظه فضای را بیان
گیرم
ستاد ارش در نامه توافق میتویسد:
«لشکر چهارم با تعاظم طرح ملایی طبق
دستور صادر بجمع آری سلاح السدام
دو دهه گدام طرح قیدی»

آیا طرح ملیه این است که اسلحه
مجاز دولتی را از مالکین همیزی که آنرا
برای حفظ جان و مال دعیت خود درست
دارند گرفته و همای راههن و هارنکار
و ستد ارش را پوختن یامخ دعوت
تسوده ایم زیرا یک یهادنیم که اهداشات
ما پیشی و وشن و صریح و جامیست
بها پیشی قائم کشند ای مدارنه، پهتن آن
دیدم بصورت تذکر یاد آوری گنیم
تا ستاد ارش در بر طرف نمودن

عساکر بکوش و پیوسته خواسته
ایم از جنبه مکاتبه قدمی فراتر
گذاری بیو و از توشه نتیجه همایی گیرم.
حالهم از ایسکه ستاد ارش ناچال کوچک
میباشد دولتی در دسترس دارند ناچال کوچک
انتظار ، همچوی رفع عساکر می نوید
یا اسکته ، تا بقیه را بروهایه بدورت دیگری
بهرز ، ای این جهت خود را ناگزیر
می دایم لست تدبیری روشنتر بنویسند باز

از اعاظت کشک در نظر
و ترتیب انتشار نامه کوهستان
از منشی کیم محترم تقاضا
میشود که هر وقت و وزنامه
شان نرسیده اصلًا مارا
منتهی فرمایند - زیرا
مرتب از هر شماره بنام
کلیه منشی کین روزنامه
و میمه پست فرداده تیشود
مشتری کین معاشر میتواند
نه هر روز صبح برسیله
عنوان ۵۳۹ بـ شـ هـ اطلاع
دانه و پایه آدرس تهران
نامه کوهستان مکاتبه
فرمینده

وزارت بهداری قدریه و
یک کامیون هم برای این
منظور اختصاص داده شود
زد و خورد در کردستان
پس از اعلام این دستور
اوتش رسیده در تـ یـ کـیـ
گـردـهـ نـارـخـانـ زـدـ خـورـدـیـ
وـاقـعـ شـهـ وـ مـهـدـ رـهـدـهـ
فرـزـنـدـسـلـیـانـ چـالـ تـیرـ خـورـدـهـ
وـعـدـ غـرـزـنـدـیـشـنـوـشـیـرـ کـنـهـ
شـهـ
وـاعـجـ بـانـ حـادـتـهـ هـنـوـزـ
اطـلـامـانـ اـزـ مـعـلـیـدـتـ رـوـزـ
نـامـهـ کـوـهـسـتـانـ تـرـسـیدـ بـدـیـهـ
استـ بـسـ اـزـ وـصـلـهـ
خـواـندـکـانـ رـازـ چـکـوـنـگـیـ
بـنـ وـقـهـ مـتـعـهـدـتـ خـواـهـیـهـ،ـ دـاشـتـ

در باشگاه افسران
شب چـهـهـ غـبـنـهـیـ باـخـکـوـهـیـ باـ
حضور اعلیـحضرتـ هـمـاـزـهـ باـیـارـیـ مـلـهـ
ملـکـهـ پـنـتـعـتـ جـمـیـعـهـ هـمـاـزـهـ باـیـارـیـ مـلـهـ
وـجـمـیـعـهـ بـرـجـمـ بـعـیـتـ دـوـنـقـ اـنـوـرـ کـانـ
وـعـدـ زـیـانـیـ اـزـ دـجـالـ وـاسـهـاـ لـیـکـوـهـاـ
درـآنـ شبـ نـشـیـشـ شـرـگـ کـرـدـهـ بـودـندـ
اـقـصـابـاتـ

آـفـایـ هـیدـالـهـیـ مـعـدـ توـایـ دـیـسـ
اوـاقـ تـهـرانـ بـمـاـوـدـ اـدـارـهـ آـمـوـشـ
دوـسـتـانـ .
آـفـایـ هـصـفـهـیـ اـوـادـ بـرـیـاسـتـ اـدـارـهـ
اوـاقـ تـهـرانـ مـنـصـوبـ شـدـهـانـهـ .
بـازـرـسـ وـزـارتـ دـارـانـیـ
آـفـانـ رـوـزـ اـنـ اـسـتوـانـ دـیـسـ نـگـاهـ
بـهـرـ مـرـادـوـیـ بـسـتـ بـاـزـرـسـ وـزـارتـ دـارـانـیـ
مـنـصـوبـ شـدـهـانـهـ .
رـئـیـسـ اـدـارـهـ رـادـیـوـ
آـفـانـ دـیـسـ بـنـیـ صـدـرـ بـرـیـاسـتـ اـدـارـهـ
وـادـیـوـ مـنـصـوبـ دـدـهـانـهـ

اـنـتـقـازـ اـسـتـادـ اـرـشـ
آـفـایـ سـرـهـنـکـ هـاـخـشـانـ فـرـانـهـ
تـبـ کـرـمـانـهـ اـسـتـادـ اـرـشـ مـنـقـلـ :ـ یـهـرـانـ
وـارـدـ وـمـقـولـ کـارـهـانـهـ .
هـبـارـزـهـ بـاـهـلـارـیـاـ

جـونـ اـسـالـ هـمـ مـاـنـهـ سـلـ کـنـنـهـهـ اـلـ
طـرفـ بـهـارـیـ تـعـمـیـمـ مـیـاـزـهـ بـاـلـاـرـ بـاـدـرـ
مـنـظـهـ اـلـسـانـ کـرـهـنـهـ شـهـ وـ سـالـ کـلـنـهـهـ
مـاسـعـدـ وـهـرـهـنـیـ هـاـمـوـرـنـ ظـاهـرـ اـشـکـرـیـ
لـرـسـانـ دـرـمـاـزـهـ بـاـلـاـلـارـیـاـ بـسـاـوـ مـوـسـ

بـهـرـهـ اـلـاـ اـزـ طـرفـ سـنـادـ اـرـشـ بـلـشـکـرـهـ
لـرـسـانـ دـسـتـورـ دـادـهـ شـدـهـ کـمـ اـسـ کـوـدـلـیـلـ ۱۳۲۰
مـدـتـ سـهـ مـاـهـ وـنـیـمـ اـوـطـرفـ بـلـشـکـرـ اـسـفـهـانـ
دـرـنـاجـهـ فـرـدـنـ وـبـرـوـدـ تـهـرـنـ بـرـسـقـارـتـ بـاـدـنـهـانـ
شـرـ شـهـ وـاـرـاـخـلـ قـمـهـ بـلـهـدـهـ بـلـهـدـهـ بـلـهـدـهـ
هـرـ بـیـ اـزـ رـاهـ تـهـرـانـ پـلـاـیـسـ
اـوـارـدـ هـرـبـوـ دـیـسـ مـدـنـ فـرـانـهـ
کـهـ بـوـسـیـهـ اـلـانـ هـاـ بـاـزـ دـاشـتـ وـ اـخـیـهـ
تـوـسـطـ بـیـوـهـانـ شـورـوـیـ آـذـادـ کـرـدـهـهـ وـ
بـیـسـکـوـ وـقـهـ بـوـنـدـهـ دـارـ بـیـکـنـهـ دـوـرـوـزـهـ
تـهـرـانـ وـارـدـ خـواـنـهـ شـدـهـ کـهـ اـزـ رـاهـ فـاـهـرـهـ
بـیـارـیـسـ غـرـیـتـ شـایـنـهـ .

فصل سوم

سرزنشای تلح

هر اس بـسـ اـلـاـنـکـهـ اـلـاـمـادـرـشـ چـداـ شـدـ مـتـبـیـاـ بـطـرفـ رـشـکـهـ .
چـوـرـتـ وـاـرـاـ درـخـاـلـیـکـهـ بـاـرـسـ وـوـلـعـ تـامـ عـشـقـوـ خـوـدـنـ یـهـ بـثـةـابـ
مـاـکـرـوـنـیـ بـوـدـ مـشـاهـدـهـ کـرـدـهـ بـیـونـ اـلـنـکـهـ درـشـکـهـ یـیـ مـنـچـهـ اوـ شـدـ بـاـشـهـ
کـفـتـ :ـ آـکـوـهـ وـلـوـرـآـ اـسـ هـاـ رـاـ بـیـنـدـهـ بـیـنـ اـمـرـوـزـ هـسـ بـیـاـدـهـ بـیـسـانـیـ
اـرـسـمـ درـشـکـهـ یـهـ کـمـ گـرـمـ خـوـرـدـنـ خـاـنـ بـوـهـ یـیـکـرـنـهـ چـدـهـارـاـ بـیـنـجـبـ
پـلـنـهـ تـرـهـ هـرـ اـسـ رـاـ بـالـیـافـ کـهـ دـرـمـاـلـ خـوـدـدـیدـهـ .
هـرـ اـسـ بـرـایـ بـارـ دـوـمـ قـرـمـ خـوـدـ زـاـ تـکـرـارـ کـرـدـ .ـ ۶ـ۷ـ۰ـ وـمـوـ
بـاـ صـدـایـ مـلـانـیـ جـوـابـ دـادـ کـانـ هـمـکـمـ حـضـرـ آـفـاـقـهـوـشـ اـمـوـهـاـهـ
کـهـ دـسـکـخـانـیـ دـیرـشـهـ،ـ اـسـ وـ لـایـدـنـدـهـ بـیـدـهـ کـهـ رـاهـ سـتـاـنـیـ چـنـدـهـوـشـ وـارـوـ
خـطـرـنـاـکـ استـ تـاـهـهـ رـمـدـهـ ہـاـتـکـهـ بـخـواـهـیدـهـ شـبـ اـزـ جـاـ عـوـرـ کـیـمـ .ـ مـاـدـهـ
شـهـاـمـشـ بـسـارـخـنـهـهـنـتـهـ بـلـلـهـ اـسـ هـایـ منـ هـمـ بـهـیـرـهـ قـادـرـ بـرـهـ
رـفـتـنـتـیـاـشـنـهـ،ـ اـصـلـهـرـاـ تـشـبـ رـاـهـیـنـ جـانـیـهـ .ـ

درـ اـبـنـ لـحـظـهـ صـابـمـ،ـ سـانـهـهـ دـاخـلـ اـطـاـقـ خـدـهـ دـرـخـالـیـ کـهـ
سـمـ مـیـکـرـدـ قـاـقةـ خـوـدـرـاـ بـسـارـمـصـوـمـ وـعـقـ جـانـبـ اـشـانـ بـدـهـدـ گـوـتـ :ـ آـنـاـ
مـگـرـمـ،ـ سـانـهـهـ مـاـهـیـ شـانـسـیـ بـرـایـ خـرـایـدـ هـاـ بـیـهـ سـاـکـهـ تـخـدـرـابـ
وـمـیـزـ وـهـدـهـ اـوـعـ لـوـازـمـ دـیـکـرـهـ اـرـاعـتـیـارـ هـاـ گـدـافـتـ اـیـمـ .ـ

اماـ دـاـخـلـهـ اـبـنـ هـرـوـگـهـ هـرـ اـسـ بـارـ مـظـفـونـ بـودـ لـتـهـاـ
اـوـرـاـ اـزـ تـصـبـیـمـ خـوـدـ بـرـ بـکـرـدـایـهـ بـلـکـهـ وـیـ رـاـ دـرـبـنـ قـصـدـ رـاسـخـ تـرـ وـ
پـایـدـارـتـرـنـوـدـ .ـ

آـسـبـارـ کـشـورـ

تـیـرـانـدـازـیـ وـحـمـلـهـ بـآـقـایـ کـسـرـبـرـیـ
چـدـ رـوـزـ بـیـشـ آـنـاـ اـسـرـوـ مـدـبـرـ
مـحـلـسـ وـتـمـیـنـ تـسـابـلـ لـبـتـ بـنـهـتـ وـذـیرـ
آـنـدـهـ آـنـایـ رـیـسـ مـجـلـسـ شـورـانـ مـلـیـهـ
حـضـورـ اـعـلـیـحـضـرـتـ هـسـاـبـوـنـیـ شـرـفـیـاـنـ وـ
تـسـابـلـ مـهـسـ رـاـسـبـتـ بـنـهـتـ وـذـیرـ آـنـایـ
حـکـمـیـ بـرـضـشـ مـلـوـکـهـ رـسـانـدـهـهـ اـعـلـیـحـضـرـتـ
هـسـاـبـوـنـیـ مـجـدـهـهـ دـراـطـرـاـنـ لـرـوـمـ بـیـشـیـانـیـ
کـاـلـ مـجـاـسـ اـزـ دـوـدـاـشـ بـیـانـاتـ فـرـمـودـهـ وـ
اـهـبـتـ مـوـفعـ گـنوـنـیـ رـاـخـاطـرـ شـانـ سـاـختـهـ
شـرـفـیـانـیـ آـقـایـ حـکـمـیـ وـصـدـورـ
دـسـتـخـلـتـ

بـلـاـ اـمـدـ اـزـ طـرفـ اـعـلـیـحـضـرـتـهـاـ وـاـنـ
اـعـتـشـاـمـیـ آـقـایـ حـکـمـیـ بـلـکـخـ مـرـاحـمـاـنـ
وـحـشـورـ مـلـوـکـهـ شـرـفـیـانـیـ حـاسـلـ اـمـوـدـهـ وـ
اـعـلـهـهـهـرـتـ هـسـاـبـوـنـیـ بـرـ حـبـ تـسـابـلـ مـجـاـسـ
تـشـکـیـلـ کـاـپـهـ رـاـ باـشـانـ تـهـلـفـ فـرـمـودـهـ
وـفـرـمـانـ وـدـسـتـخـلـتـ بـهـتـ وـزـرـیـ اـشـانـ اـنـ
طـرفـ اـعـلـیـحـضـرـتـ هـسـاـبـوـنـیـ تـوـبـ وـاـیـانـ
اـلـخـ کـرـدـیدـ .ـ

مـشـنـ هـیـلـانـ پـادـشـاـهـ عـرـاقـ
رـوـزـ ۷ـ۴ـشـبـهـ ۱۹ـ مـصـافـ دـهـدـیـنـ
سـالـ وـلـاـرـتـ اـعـلـیـحـضـرـتـ مـلـکـ فـیـصلـ دـوـمـ
پـاـشـاـهـ عـرـاقـ بـوـدـ بـنـ جـوـتـ دـرـ سـرـاـسـ
کـشـورـدـوـسـتـ وـبـهـارـ اـسـمـشـهـانـیـ بـلـهـکـوـهـ
بـرـیـاـ بـوـدـوـدـ تـهـرـنـ بـرـ دـرـسـقـارـتـ بـاـدـنـهـانـ
عـرـاقـ اـزـ عـدـهـ اـزـ دـرـجـلـ وـنـایـدـ کـانـ بـیـلـسـ
وـمـدـبـرـانـ جـرـاـبـدـ وـدـایـدـ کـانـ سـاـسـ خـارـجـیـ
دـهـوـتـ شـهـدـ سـوـرـ کـهـ بـاـزـ دـاشـتـ وـ ۵ـ ۷ـ۲ـ دـرـ
مـجـلـسـ شـیـاقـتـ شـوـرـهـ اـسـمـشـهـانـ وـ دـرـآنـ
مـدـتـ آـنـایـ هـیـسـ مـهـدـیـ بـیـتـ وـزـرـ مـخـانـ
مـسـزـمـ عـرـاقـ رـسـبـرـاـهـدـهـ سـفـارـتـ بـاـیـاتـ
گـرمـیـ اـزـ حـاـنـهـرـ بـیـشـرـهـ گـیـ کـرـدـهـ .ـ

ترجمه و نکارش: آمدی منصور شاهنواز

هنـارـهـ دـزـدـانـ

مـادـامـ کـلـوـلـاـنـدـ الـعـنـیـ کـهـ حـنـکـیـ اـزـیـسـ وـنـامـیدـیـ بـوـدـ فـرـبـادـ کـرـدـ آـمـهـ
بـرـایـ چـهـنـابـ رـاـ تـرـکـ کـرـدـمـ ۱ـ چـرـابـیـنـ مـکـانـ بـرـتـوـوـشـ دـاـخـلـ خـدـیـمـ .ـ
هـرـسـ جـوـنـ اـضـطـرـابـ شـدـبـدـمـاـزـرـاـدـیـدـاـزـ:ـ تـلـ اـنـ آـرـوـرـوـیـ کـهـ کـرـدـهـ بـوـدـنـادـمـ
رـیـشـیـانـ شـدـهـ کـوـشـ مـیـکـرـدـ تـامـادـرـ بـیـهـارـهـشـ رـاـ قـدرـیـ آـرـامـ کـنـ وـلـبـ
بـرـانـدـوـهـشـ رـاـنـسـکـیـنـ بـلـشـکـلـیـسـ اـشـرـبـ بـرـکـرـدـ بـدـستـ ماـ دـادـ وـ
کـفـتـ:ـ مـادـوـ هـرـبـرـ کـرـ تـرـسـ بـهـوـدـهـ نـهـدـیـ قـلـ قـوـیـ دـارـبـدـ وـ اـیـنـ گـلـلـسـ
وـایـدـهـارـ مـسـافـرـتـ خـوـشـ وـ خـرـمـ بـارـجـهـتـهـ تـدـرـسـتـ وـ سـلـامـ خـوـدـنـهـوـشـ.ـ هـوـیـنـ
امـرـوـزـ مـاـذـلـوـاـیـ سـایـتـ سـرـبـازـانـ دـولـتـیـ بـهـ مـنـیـتـ خـواـهـیـمـ رـیـمـهـ .ـ
مـیـتـوـیـدـهـ یـلـکـ اـسـعـکـوـرـتـ بـرـایـ مـشـایـتـ بـخـواـهـیدـ،ـ شـنـاـوـنـ مـلـکـ حـسـرـ کـتـ
خـواـهـیدـ کـرـدـ وـمـادـبـکـرـهـ وـدـافـایـلـ،ـ مـاـتـرـوـنـسـمـ هـزـدـانـ وـرـاهـنـانـ کـلـاـرـ .ـ
تـایـتـ خـواـهـیـمـ کـرـدـ وـ آـنـهـارـ اـزـیـادـخـواـهـیـمـ بـرـدـ .ـ

الـاـهـهـ مـیـرـوـمـ وـبـهـدـشـکـهـوـ مـیـگـرـمـ اـسـهـارـهـ بـنـدـ هـرـاـیـشـ
ازـبـنـ خـاـهـ خـرـابـ بـهـتـرـاستـ دـیـکـرـ مـنـکـنـ لـیـمـ بـنـوـ اـیـنـ بـوـهـیـ کـتـ
دـاـشـنـمـ دـوـدـ .ـ

خـاـمـ کـلـوـلـاـنـدـ جـوـنـ بـرـسـ اـزـاطـاـنـ خـارـجـ شـدـ ۳ـبـرـلـ کـتـ:ـ عـجـیـبـ
بـهـ اـیـسـ،ـ اوـهـیـشـ اـیـنـطـوـرـ اـسـ اوـهـیـجـ ۴ـ جـرـمـوسـ وـمـیـلـ خـوـدـنـهـکـرـمـیـ
کـنـ.ـ هـرـاـنـ بـایـدـآـنـقـرـ قـدـرـ دـاـفـتـ اـشـتـاـشـ کـهـ بـرـ اـمـرـاـزـ اـظـهـارـ وـجـوـدـیـ
بـیـکـمـ.ـ اـگـرـ تـوـاـسـتـ بـجـانـ بـرـمـ وـ اـزـبـانـ شـهـرـ بـمـاـهـ رـاـهـاـمـ دـهـمـ دـیـکـرـ
بـیـچـکـسـ نـهـوـادـهـ تـوـاـسـتـ مـرـاـزـ آـچـاـمـ کـتـ بـدـدـ .ـ هـرـاـنـ بـایـدـ اـیـنـقـرـ

مبارزه با بیادگران

دانشمندان و علمای زیست‌های انسانی متقداً عقیده دارند هر اول طبیعت چون پاد و باران و اور آذاب و حرارت و برودت - گوی و دقت و غیره که همکنی محبوب منطقه زندگانی را تشکیل می‌دهند و تربیت و تعلیم افراد و اجتماع تاثیر شکنگن را داشته و مردمان هر کشوری نعمت تاثیرگذار کلی این قاعده‌تر قرار گرفته‌اند. مثلاً کوهستانهای سیز و خرم سوس مردمان باذرق و یامانه و راستگوی بارآورد و دشنهای بر آر کل و سترن و ترکس فراسه احتمالات و زیبائی و انکار و اندیشه‌های پاند و مزه‌های بزرگ خلق کرده و محراجی سوزان و لم بزرع از زیقا یکنشت اسان لخت و عور و سیاه و قصی‌النبا آفریده و گرانه‌های دریا یکمده صیاد و ماهیگیر پرورش داده - باستان این اصل مسلم ناگزیریم بگوییم ایران مهد داریوش و میهن هریز ما که از نام نش و نگاره‌ای طبیعت بپرسیم مند است چگونه از این قانون لایتیخ آراینیش سر بر تاقه و اکبریت ساکنیش به خواهی نایست و تبلی و کبات گردیده اند در اینصورت پاید کفت نظریه داشت برومان در گله موارد صدق بیکرد - نخستین آهند و فریاد آزادی می‌کند، پس از واقعه شرم آور شهریور ۱۳۲۰ بگوش ملتبک سالما در ۳ برگاوس و حشت و هراس پسرمیرله رسید پلاخاصه عاقفان و نشنگان آزادی زیبیر استنداد و پاره گردید در یک فضای بیان و مکان بی فیض تقسیمی صیلی کشیده با تشکیل احزاب و نکاشتن روزنامه و تامیس اجنبها و کافه از دسته‌ها مشغول گردیده و بیک برای حزب و گروه و روزنامه خود نام و اقب و نشانی برگزیدند.

بگوایی تاریخ چند هزار ساله ملت نجیب ایران از دوره های عظت شاهنشاهان هفتمانی تا امروزه که دوران آزادی و دموکراسی نامیده می‌شود از خود بجهوجه اراده و اختیار امداده شیوه نعمت فرمان فرمار و ایان و حکمرانان خودسر و ظالم سر ازده و اگرهم چند نفر آزادمتش بر علیه مردم دیگناتوری آنها قیام نموده باشد نورا نعمت و چنین آنان بسکوت محض مبدل شده و رهبران آن بجهان ابدی شناخته‌اند.

ایران از آغاز زندگی تا امروز مرک خودرا برای اطاعت با امر بهده چون وچرا ممیا ساخته‌اند - هرگز فرمان و هر مخفی را شوای مفیدخواه زیان آورد تحدی و نموده بقدرتی در این راه افرادهای اند که ازد غذا و ذره بینان بجهن و ترس نمی‌بینند شده است.

فاغنه عدوی و کلی اسد کارفرما و قنی توانت اراده خود را بمردم تحمل کرده و هکس العملی را بینند مسلماً از این عمل خود خبر مند شده - بکر و خودستایی داشت و کرفته صراحتاً گردار و روانش سنبکری تیبل می‌شود برای جلو گیری از خطر اینها اوی کشنه دوچیه بزرگ و مرداه - همور و از شود گذشتگی - فرعنات و دانایی ایمان و دلایل لازم است که با دارا بودن این مفاتیح زیر باهار ناملا میانی ترقه و مشت پولادین را بمنزدیانگان بیادگر کوییده شاخه و اجتماع از قید اسارت و بردگی و خواری و ذلك خلاص و رستگار شوند - پسر ذاتا خلیف کش و بخون بینوایان شنه است در این صورت باید کوشش کرد قوی و زورمند شد و درین تدریج و توانایی تن و دوان و اندیشه وا برای مردم داری و نویزه‌تی آمده و همیا ساخت - بدینه در سرزمین گل و بابل سعدی و حافظه نه شنها بوسایل مسکن و لازم از برونوش این آزو و باتام بیرون جلو گیری می‌شود بلکه افراد ملت پیر از کوچکی تا دوران پیری - در آنکه مادر - روی نیکت دستان و دیرینه ایان دو سریز خانها و سار ادارات دیگر علا درس ناتوانی و سکوت و اطاعت اجرایی را فراگرفته تا بین دوز تیره و شوم گرفتار می‌شوند - درین دسته ماله گذشته در آن هنگامیه تدریج و اندار و عظمت و شوکت و قدر سریزه سنگران بسته درجه رشد خود رسیده بود.

کوهستان

شماره ۱۱۵

«معدن نائز»

در این هفته اعلامیه چایی مفصلی نعمت عنوان «بهدشت در گورستان کرده‌اند» از ستدج پدنتر روزنامه رسید که پالم آقای ناصر توانان نکارش بانه و درست‌سنج متشر شده بود. شرح مفصل جربان بیاری مکنی از جوانان روشن نکرست‌سنج و طرز معالجه بیماری اورا بطور تاصلی تکانه و وضع نائز آور بهدشت ستدج را بیان نموده بودند. آری نه تها بهدشت شهر ستدج و تمام گردستان وضع رفت آوری دارد بلکه با هر اداره یا در بین آن که نه من روزگار داشته باشد میداند که همه خراب است همه ایام ناراضایت و وزحم مردم است. این اوضاع جای کله نیست جای تا زیر است از که می‌کنند و از کی گله باید کرد. باز باید بر گردیده بانه کراتی که در چند شاهراه قبیل دادیم تا موقیعه شود پنکر خود نباشم و تا تویکه خینه نایابیت مشغول کار و اصلاح شویم و تا موقعیتکه بیک بک مشکلات را در نظر گرفته از پیش باید بر لهاریم تنها فرایاد و اسناده شکایت و گله بنتجه ای اداره. هر چهار ستدج با دارا بودن اشخاص متنفذ و سرمایه دار ایاده دارای بیک سارستان ملی باشد چرا باید از فقر و بی‌وابان دستگیری شود چرا باید پنکر وضع شهر و خاریها و کنایات آن بود و گر این مردم در این شهر زندگی نمی‌کند. شا و فیکه عدوی بابن احوال و اندیده بیارا در صدد رفع آن نیزند چرا چیزی اصلاح طلبانه ای در شادیه نی تود چرا باید و نت خود را روزانه بگردش در آن خیابان کیف برگرد و غبار و یالین زار گدرا اینه باد جلو چند مقابله بگفت و شنود در اطراف مطالب بی سرو نه بی‌دانیزد. از این تلف کردن وقت از این بی اهتمام بقدرات خود و مردم چهه نتیجه می‌گیرید.

تجهیز این است که روز بروز اوضاع شما بدتر خواهد شد آنها یکی بی‌جزئیه بر پسرورک خواهند شدند و آنها یکه هست و نمود دارند چنان زیر بای مأمورین طبع روزگار شواهند گذشتند که مردم مانندیتو ایان را صدمت به بی‌زندگی سرایان رحبت خود ترجیح خواهند داد انتداد بین مایه و نندگار و فریاد و تمام اینها خوب و لازم است ولی بایدیه نوشن و گاتن تها کتفا کرد بین مردمان خفته را بیدار کنید حسن انسان دوستی و آدمیت را در آنها تحریک کنید تا بخود آیند جمیت های خبریه درست گشته شر کت ها ایجاد نایابه‌هم خود استفاده کنند وهم نهادی مردم بیچاره را از تاریخ این زندگی که وانما برای ساکنین ستدج تک است بر هاتند

پاپلیقات شیطانی یکمده اراده تمام طبقات گشود از هم ترسان و لرزان و هیچکس امید بادمه از اینه که چند دوزه خود نماید شدت بیچاره و سیه بخت تهدید تسلیم تنا و قدر گردیده بودند، تصور می‌دان این بیدادگری و بناکاری تقطیع بتوود اعیانش و رنجیری است که بنام ملت نامیده بیشوده اشتباه بزرگی غافل از این که در ادارات کشوری و لشکری همین ریویه نایست و وزت حد درصد شدید را از این شده زیر گردستان و مرآوبین در مقابل دوسا و فرماندهان (خدایان) قادر بستگم بوده و ایاع و اقسام فجایع و مثافت را برخود هوار می‌کنند زیرا میدانند که چرخه ای دادگستری و دیوان معدالت گشود شاهنشاهی فقط برای خود ادون بی‌گر ناتوان این صورت باید کوشش کرد قوی و زورمند شد و درین تدریج و توانایی تن و دوان و اندیشه وا برای مردم داری و نویزه‌تی آمده و همیا ساخت - بدینه در سرزمین گل و بابل سعدی و حافظه نه شنها بوسایل مسکن و لازم از برونوش این آزو و باتام بیرون جلو گیری می‌شود بلکه افراد ملت پیر از کوچکی تا دوران پیری - در آنکه مادر - روی نیکت دستان و دیرینه ایان دو سریز خانها و سار ادارات دیگر علا درس ناتوانی و سکوت و اطاعت اجرایی را فراگرفته تا بین دوز تیره و شوم گرفتار می‌شوند - درین دسته ماله گذشته در آن هنگامیه تدریج و اندار و عظمت و شوکت و تپکار است دیشه کن سازند.

(نغمه استقلال)

در هر گذشته در دوست روزنامه مرگ شرحی از روزنامه کیوان جای رضایت آقاناس و درج شده بود و بازهم مسئله استقلال گرد را پیش گشیده بودند.

بعضی مسائل جایی و هم هست که لازم است موقیع گردیده باشد بحث قرار میگیرد مانند یک مسئله عادی و یک مطلب پیش با فناور تلقی شود بلکه در این قسم موارد لازم است هلاقت ندان توجه بیشتر داشته و مطلعه اعماق هم که میخواهند دو اطراف آن با بحث پردازند پادشاه کامل آنچه میخواهند بنویسند توجه نشوند بیدهندانه چون این دعایت نمیتواند در اغلب موادر توشه باشد اثر مبنای و با بالمسک متشکلانی فرام میگردد.

شاید این مسئله این مسئله که در محنت میگردید که گوشه را با استقلال اشتباہ میکنید به عنوان اینکه اگر باید این اتفاق بررسید آنکه چه و با آنچه را مبنی بر موضع حققت دارد و یا اسراف نمایی فی ماست آنکه خدماتی را مورد ملامت فرار داده تهران هایی میگشید و با عباراتی دریافت هایی پیدا کرده باشد.

و افاده اینکه میخواهد آنچه میتوسید از این دو مسئله باشد اول در صدد گذشت حقایق پایشید آنکه اگر حقیقی را در اینکه میگیرد پس این مسئله این حقایق از چگونه و از چه ناشی شده سپس اگر آنرا و اینها بحال مملکت مضر میدارد راه حل ملاج را یعنی آنکه اگر این طور عمل کردید بدینه است: بعد واقعی مترس خواهد بود والا اگر خبر از این بخود کشانی است که بردوی اوراقی چوب مشود و اگر کسی هم خواهد بلسانه فراموش میگردد ذمته بیووده گشیده اید و اینچه ای هم لکر خواهد بود.

درین خوش قصه

در خانهان بهاری چند قدمی کلاسی از دوست قتل صندوق مراسلات نامه گوهستان را دزدیده اند این دزدی از چند نقطعه اطلاع اخراج دقت است.

۱- در چند قدمی کلاسی از دوست اینکه میگیرد این دزدی بهاری اید.

۲- باوجود اینکه خود صندوق ازدش این را نداشت که دزد بهود ذمته داده میگردد آنکه مندوفر برای اینکه این کار را داده است.

۳- در صورتیکه بهاری این صندوق صندوق دیگری که برای بیشتر بود نصیب را بود و بودش آسان تر بود دزد مال اندیش هر راه صندوق نامه گوهستان را برای دزدیده من انتخاب کرده بود.

۴- حدس زده میشود که منظور دزد صندوق هم موضع نامه های درون آن بوده ولی از آنکه مانند اینم نه نامه های دو آن موقع در صندوق بوده دیگر این بگوییم چه شخصی مورد سوء ظن است.

به قول ما لازم میدایم توجه همه را باشیم و موضوع جلب امده و نه که دهیم که دزدیدن صندوق مراسلات نامه نارا ساده نبیند از اینکه مراجعتی برای صندوق دزد مجدد فراموش اشود از انصب صندوق دیگری خودداری میگیریم.

آگهی

پژوهش فکران کشور ایران مژده باد

از تالیفات آقای آیت الله گردستانی سه قلم از جمله در کتابخانه تهران اول لایه از و کتابخانه داشت در خیابان ناصر خسرو و تحت انتشار خردواران گذاشته شده طایفون به آنها مراجعت فرمایند. تایفات دیگران اینهم قریب از طبع خارج رددیده داشتند در یونان عظمت دیانت و سیاست ایران از همان آنها دوشن خواهد شد.

نظام آقای دکتر بوسیره‌انی

خشایص دیگر گودک شیرخوار

اگر طبل لاغر شود باشید گاف نداشته باشد که دو گذار بیشین و مجمع بان محبت و بادچان و بستاران و بستاران باسترن تکات گود شده و بسته بسطح سایر قسمهای سر عین قدر بظراء آید و همینکه حمال طفل بیوودی باید فوتانلر بیش بر جسته شده و بحال اوی عودت مینماید... از این اعماق است که فوتانل را «ترازوی فرقا» نیز افکار داده اند بالآخر خاصیت دیگر فوتانل است که در عرضه راشی نیم خلی تیرتر از دو سالگی کنسته بشود.

۱- فامت- هنگامیکه بوزادهای میآید طول قیامت او را انداده بینجامه سایر دنیا است- در یکالکی قامش به سایر بین اور آخر دو سال به ۸۰۰ مانندیتر خواهد رسید.

۲- وزن- اهمیت وزن گردن گودکان شیرخوار هنوز در ایران مورد توجه نداشت در صورتیکه برای حسن تغذیه طبل- برای حافظ و مواظبت مراجع او و برای جلوگیری از عوارض گوناگون لازم و واجب است که لایفل ماهور یکبار وزن چه رامنوم امده و پادشاهیت اینها تبارز طرز اشو و اینای کوک با غیر شرطیه.

فلا در این مختصر شرح و سطاخان مخنانه گودک در هر هفته و در هر ماه مقدور نیست همچند که باید داشت که وزن طبل سالم هستم توله بطور منوسط ۳ کیلو- کرم میباشد- در هر ماهگی این وزن به ۷ کیلو کرم میدارد.

در یکسالگی ۱۱ کیلو کرم خواهد بود- از مقایسه این اعداد معلوم میشود که در ماههای اول ۷ نهادگی افزایش وزن خیلی سریع و شدیدتر از ماههای مدد میباشد چنانگه در آخر سال اول ۶ کیلو کرم بر وزن طبل اضافه میشود در صورتیکه در سال دوم فقط ۳ کیلو کرم افزایش میباشد.

۳- فوتانل- وقتیکه بالای بیش از یک طبل نوزاد را باید دست امن کنید میبینند که بیک قرورتگی مخصوصی در آن قراردارد که هنوز استخوانهای سر آرا ایوانشیده اند این قرورتگی اوزی شکل را که از غشاء سختی مستور شده است فوتانل میگویند که پتدیج و سمت آن گودک و کوچکتر شده و در سن دو سالگی ممولاً بکلی بسته میشود.

اهمیت فوتانل از این اعماق است که از روی در چاره رفتگی آن میتوان تائید نهاده بیکوئید که مراجع گردیده بین گذاشته

پلم آفای سعد مردوخ (آیت‌اف کردستان)

۱۱۰

هیئتی بگی گردنی

گردنی - از مصطلان گوری محدودیت ناوی بازیری احمد
به قول خوی (احدم ۴) و پدر محدود نام مصطلاح است) له هاری
صله‌انی له دایست بود له تاریخ ۱۲۶۷ هجری هاتونه دنیال‌مالی
له سلیمانیدا هیری خواره هچن هیناوه .

گردنی - له ایران زور بود وله سنه دا زور شمری چوانی
وشه مخصوصاً لاه تاریخ، گن فاینا بذله یان پیکده، بوده
گردنی - چکمه اشماری گوردنی، خارس، نو، گن اعیشی
وته، لاه گشایی، ناور، باشکنی داهاره مان وه غرایان گوردنی
زور موته و گن خواره، بوزینه ناده خوش وست کوهستان غرایی
خواره‌مه که لاه آناری امده بودیه ایزین
چاما وره لم جازنه پتریانی سرت بهم
بوئیزی خنای چاری حسودان سویرت بهم
شادن لاه تماها و نظرت معزز و اغیار
مروت لاه تنها هسر امن در بندوت بهم
راضیم بدم هر و گو خاکی بری بیتی
شادن که لاه ری مدرسه دا رهگذشت بهم
تویه و دو رویی شوته و مشاهار کو قره
دایم که لاه بیش امیه که تارک نظرت بهم
وک تالی ضبلم لاه هنینی غمی دوریت
شاپست ام ایستاکه که حاده‌ی گرفت بهم
بو قتل منی شسته مزت هر وه کوئیه
ای من بندای بیدو نکای بی خطرت بهم
ارطه، گر خشپ، پلا گوردنی هفری *
قرایی خدب گرتنی گوشای اظرت بهم

* آنست را آنای مردوشی نکاشه، و ارسال داشته‌اند

وزبان والخلق وسایر شماور ملی خودرا از تطاول ملل معاصر و
دولت‌هوار خود کاره و آندره و هلام حظ که داده بله خال او افت
هم یا کمال رشادت حللات معاصرین وارد گردانده و آنها را هف
اشاند اند. چنانه غلاب هم گفته در حدود تقریب ۲۷ بیش از میلاد
مسح اکراد «گردنی» بازار اینست بیش ساز گون اول. پیاده‌گاه کاره
چنگیله و اورا شکسته اند و متجاوز ازدو قرن گردها بر کنده
ساعده‌ی گردید.

پس در اواسط قرن «مهدیم» بیش از میلاد هم (۱۸۰۰) گردها ساچشان گانه‌ی ایاده بایل چکمه‌نه و باز باره‌ی گردنی
بر دولت گله مسلط شدند و گردیده باشکه اصلی آنها امتزاج و اند
که در اینجه این امتزاج دولت کاره ازاهیت افتاده و ملکه مشرق
تر چهه مرحوم فروغی صد ۱۲۵

هـ. چنان در قرن اوم و هشتم بیش از میلاد ایز پادشاهان آشور
مکرر حله یکنور اکراد آزاده و شکست خوردانه و در میان
۲۴ بیش از میلاد بیش چنان سعنه دوین آشودی ها و گردهادر گیوه
هد و طرزین باد ادن ثفات زیاد عتب شسته و هیچ‌کدام نیجه -
نگرفته تا بالآخر در اواخر قرن هفتم بیش از میلاد ۱۸۰۰
هـ ازویه «دریانی، گوردنی» که آن هارا ماد کوچک میگهند با
گردهای ماد بزرگ یعنی ارستان و هر آن هم هدست شده باند. آن
حکمران بایل دولت خانه بیرونده ایه بیان ایکی باینست آذور بود
چیز گردند و اساس ساعت آشور را بکلی زیر وزیر ماخته و
آن هر لات قوی پنهانه را برای این سرگون بودن «غصیل آن در
شاره های آنها ذکر خواهد شد»

کرد و کردستان

* *

بعضی از عنای هلم انساب می‌اطلاعه: «اکراد را ل اولاد گرد پسر همو
حلیجیاه اوشن‌اند که بادهانه ین بوده است پسر هامر ماهم اساه که بیام پسر نوح
حته‌ی میشود.

بنابراین از اراده‌ی عرب سامتی توشن‌اند، و شعر ذیل مشعر یان روابت

لمرک ها ل اکراد اینه نارس ولکنهم گرد من همر بن هامر بن هامر

در تاریخ کامل این اینه هم صفحه ۳۴ مذکور است که هدیه‌ی هن همر گند که
مردی از اعراب نارس اشاده بود اندن «ابراهیم خال» بوده، باو گفتند میگر

نارس هرب داره گفت بلی اکراد اعراب نارس هسته و این دوایت بازداشت

ساقی مختلف است، لیکن هم مزیقاً خلی موزختر از مضرت می‌باشد است. این
عبدالله هم در کتاب «قصیده‌ایم انساب، العرب والهم» و فیروز آدی در لذاب

قاؤس و چاب‌الدین سید محمد‌اللوی بدایدی در تفسیر «روح‌الامانی» در ذل

آن «منهون الى قوم اولی ایس هدید». و قاضی آن خلکان در تریخ «هاب

ان ای صفر» و موسی‌ی بددادی در کتاب «سبایل المذهب فی معرفة قبائل العرب» و مسیه‌ی در «مرجوح الذهب» در تفسیر «سیل‌الزم» دچار همین اشتباهه‌ی اند که
گردا از ایل همر مز قیا توشن‌اند و مطرقداران این دوایت اصل اوس و خروج

چیز دیگر هم اکرچه گرد را پسر همر مزیقاً توشن‌اند، اند ایل همین مزیقاً
دا نیز از اکراد میدانند، و آنها هم اولاد هم مزیقاً هستند،

بس از اکراد میدانند، و مطرقداران این دوایت اصل اوس و خروج
بس از گورش کبیر کله ایران متدرجاً مورد استعمال یافت چنانکه بعد

ذکر شواهیم گرد،

روایات مز گوره هلاوه بر این که باهم متفاوت اند بامدارک و آثار تاریخیه
هم وقت ندارد. بخلاف هشکل و قیافه و اخلاق و آداب و آیین و زبان و سایر علام

طبیعیه هم که هرف هریل و تراویه هسته گواه میدهد که گرده گرد می‌بوده
مناسبی باشیل هرب نداره، بلکه آری خاص اند و دو بین طاویف آری هم اذ

هر چهاره نیارس نزدیکتر اند، مانند اینکه هردو شاخه پنکدرخت و شمعه یاک نزد اد

هستند از چهاره گرد و فارس هردو نان، گوشت سر، یا سرمه، همشیر، خمیر، قهقهه،
آسان، باران، سرمه و گرمه و امثال آنها را بدون اختلاف تائیل می‌کنند، که هر ب

شیر و لعم و دلأس و رجه و غیره، نتاً خر با کلمات خلی مزیقاً دور از امیجه گرد و بارس
گلاظت می‌شایند.

هر کس بکتاب فرهنگ مردوخ گه مقتبل بر هرسه زبان است مراجعه کند که بلا

شدت انصال و انداد گرد را بایارس و دهاری و مذایرت اورا از هر سر و سایر حیوانات

و قبرها نیز که گرد و بارس هردو یاک لطف تاذط می‌کنند یا تغارت مهصری دارند
که گلاظت هر آها کا لام متابن و متفاوت است و همچ هیاهی ندارد.

بهین فرار جله بندی گرد و فارس در تکام که دل در میان گرد و دارس

موزه‌ی از اغاث و مغلول است «گوره جشیدی کشت» د گوره جشید رازد» اما

از احتمال مذکوره بیاناتی که در شماره‌ی اند که نامه کوهستان ذکر گردیدم

نه اصل سمل متفق میگردد که بهبوجه قابل ترویج بیست

۱ - اینکه گرد آری خاله ایست و بایارس هر لجه و هم باز و هم زاده هم دردو

هم آینه اند و بیچوچه تناسی بـ هر بـ سایر هم آری و مل سامی از اند اداره اـ

۲ - این که گردها از چند هزار سال پیش از میلاد سیع درهین اما اکن
وساکن کوئی خود ساکن بوده اند و در طاول این مدت منادی هم جیات و جیبات

از سندج

پنام آفای میدالکریم صادق وزیری

سلام و درود فراوان ابر نامه و نتیجت کوهستان

وزیر از دست که مرتضی کوهستان را دوای دل و مردم جان فرستد
نه تهمه مرتضی از پاکه وانا و بیرون منه با دست که قام و باینده استوار
باند یا بکه تدم را محکم برای دوای درد و مردم جراحات ملت نجیب ایران و
ترقی و تعالی اینکه در معلم باستان بردارد.
نامه کوهستان! اگر عنان بزرگ و معنای کوچک تو امراه میداد بیش رو
شیوای پاکی که بروی نازین گل چوچه زند مطابق شوق سرشاریکه درد بر محبت
ذارم بابل آسابر روی تو گل زیبا مدام نه سرایی میمودم. ای نامه درخشنان و قنی
که نور برتر خلیفت گوی تودیده را خیره همکنه حاضر بروانه و ارجان یعنده
را لاثارت نایم امام تو فرزنده نوزنده بروانه خود را نیکشی بلکه از نور داشت
هم روان نایم میخشی.

ای نامه محبوب که با خامه هرگز بآزاده ایران دوستی درس درستی را
میدهی و چشم امید همه را بخود دوته هنگامیکه روز نامه فروش نام نامه درستی را
بر زبان میاوردهای اورا چون نوای داوری یکوش و عانده عاشق مدھوش دوستی
نرا در آتش شوی میکیرم این احساسات بی آلاش و علاقه هنر طبیعت با هنگه خفتگویی و
دوش باک تست که به بیچه آسوده گرد و فیاریستی امید و ارم در آینه نیاز این محبوب
تر باشی که هستی ولی در تعاب کوهستان چنان مییندرا که نظرمان را کردستان بوده
و چون کردستان بطریق جفرایی زمان ماسایان نامه و پطور کان متساهه داخل
ایران کنواری بست ناچار دست پیدامان هم قافیه و متکی بوضع طبیعی آن شده با
تمور فرموده باشد روز نامه بنام کردستان شاید را ظاظیاره اشخاص جاوه گروانع
نگردد. و هر صورت میتوان عرض نمود که بحق بودماند لیکن باید حتایق را
روشن و اشتاهات را که سان ایرهای تیره و تار آسمان جانی ایران و تاریکه و
روز گذار افتخار ایران را میانه نموده روی اصول صحیح سا لجه فسیح بر طرف
ساخت اگر بیاره افراد با مقامات چنان فرض کنند که اگر اراده ایرانی خارج از استان
ایران سوداگی در سردار ندوانه ای
آهین راستی و شعار مقدس وطن برستی بنام کردد رسزی زدن پیاکان خود از زیاد و خون
پاک ایرانی یانی مانند ایم جز عظمت ایران و اصل احیایکه متنزه رفاه و آسایش
مردمان اینکه برای ایران پاشد آرزوی نداریم بخاطر دارم بعد از قضا بای شهر بور
۱۳۲۰ که گویا مام میتوان آن را معلم نامیده روز نامه خواندم بیانات شادروان
فروغی را در موضع حزب شاه درج کرده که غرمه بود « صحیح در امراض حزب
شاه از ناجیه دولت نادان و در کمال کوتله نظری است که شاه ملتی را بآینین
نامی شاه یک حرب یا دسته خوانته » بیان آوردن استلال کرد شاه را لیدر
حزب قرارداد است و مسلماً هیچ کرد ذیعی بجنین حکومت واستلال راضی نیست
خاک ایران را که با هزاران خون چکر خوردن نگهاداری شده از دست بدده و
کردستان را دستاویز فرازده باینکه بشاهادت تاریخ در تمام مراحل و ادوار
مختلف علاوه بر ایداری ایرانیان کرد که از ایام پارس با ایران عزیز نبوده و نیست
نیدانم این اشتاهات خلایی از روی بیست عموم کسایکه از لحاظ نادانی
با یکدیگر آن نام را مانند دام در راه آزادی در زندگی ساده ما میکشند
باشد بدقتند که خنثای بانداست آشیانه از تدبیم الایام حافظ و نگهبان نام و نزد
آریان همانا کردها بودند و بعدها گواه عاشق صادق در آستین باشد آگون
هم آبادی بنام آریان تغیری در هشتاد کیلومتر سمت غربی شهر سه دژ وجود دارد و
اگر نویسنده قبل از اطلاع کوکب رخشندگ کوهستان مطلع میبود بمناسبات معرفه
تباش میبود که آن روز نامه دلیلی بر بنام آریان چه منتشر شود تا اسم و مسی کاملاً
درست و باکیب مطابق واقع باشد.

خبرگزاری خارجی

متار که حمل در اروپا

روز ۲۰۰۹ ۱۴ اردیبهشت میادت هشت و بیست و نهانه « مدار
فلم رویا » از آن ازی بده که بیانشینی در بامداد دویزن
با رمانی که کل بیوی آلمان مهوب نهاده باشند و مسکنها داده اند
و مارشل و چ در برادر گناه ایل هارنداز او تبریزی مذکور در مایه
تر از داده متار که جنگل را اهانه نمودند.

بعد این تراو داده سازه ماله داده ماء و دویز کاده بمع
نه ۱۵ از ای بیانات آیه نوای جن و آدان موقوف در شماره ایرب
آلمارک دانمارک و دانه و زاره و مول دوکنور اینجی بدون آیند
شرط اسامه را بر زمین گذازند.
ده ایه « و - ب ان تراو داده ایله بروزین گل اوردند
مقدود بکنیون نه بیانشنه از روز بسته هنده گذشته با هر فر
در داده ۱۱ میاون مریان و اسرد دشیل ایشانیا و بوب ایز شر سالم
آوای هاوشال آسانه درود و مهدیه باعده هزار نار روز بیانشنه تسلیم
نوای انگلیس شده اند.

انجمن سانفر آنسیکلو

رئیس هیئت رسانیدگی ایران دوچاله - ۶۰م - ۶۰م - ۶۰م
سانفر آنسیکلو اعماقی بزبان فراسه ایجاد کرده و باندلاوه خیران و
خدمات ایران در جنگ و انتقامات کشوار ایران اشاره نموده باقشای
موانع در پیش نهض از حین نظر های سرانه کشوار سخن راند
لعلی ویس هیئت نایانه کی ایران تائیز سیاره تویی بشیشه
وزیر اورساریه امریکا شریعه بسانیدگی ایران نوشته راجح باراد
نقط شاد باش گفته است.

تفاہمی (سید گی)

از تروم نامه منصانی بامضای فریدونی و سیده از شیوخ ساری
و نلنیان و از وضیع رت بار و دایا شکایت نموده در نامه مزبور
تو رسنده آنای ارماندار و امدادگر تراو داده تا اسما نموده است
اولاً باین نایه سر کشی نموده حل زار مردم را بینند و اندامی
را که میتواند میدول دارند.

ما تدقیق داریم که وضع دعا یا به از جیت زندگی و چه
از جیت بدهاشت بسیار خراب و حتی قابل ترجم است و اینین
داریم اگر مأمورین دو ای مخدوس آفرماده اند تی بصری بدهد ممکن است
تا حدی وضع آنان بیشتر شود. انتظار داریم آنای ارماندار
پس از بازدیده اوضاع از زریبیه بکمک مالکین و بایل توجه
دو ای اندامی کنند که اولاً این مردم زدختکش هم از کشتن و سیله
ادامه حیات بپرهیز کردن.

شکایت عالیانین قماش

اداره دارانی ساز چندی قبل چند نار از عالیانین ساقی قماش
را برای منازه جزئی فروشی استخدام نموده و در اسلام عدای قید
کرده که خوی آنها از محل مهدی شش سود خانمی بردانه شواده
شد باوجود اینکه سود نامبرده موجود و مهران است پس از جهار
ماد که عمل ترویش خانمی بیانه این اشخاص از خدمت میاف شده و
وحتوشنان را هم تا بحال نبرداشته اند بدهی ایست آنای ویس
دارانی باید متوجه بیانشنه که حقوق حقه اشخاص ناید از میان بروند

تلگرافها و نامه‌های وارد

از بوکان

مخصوص بپفت نظر است که دو نفر شان
صیغه‌اند . موضوع به آقای مصباحی
چانشین : اذستان اطلاع داده شد که اموال متوفی
با پایان شود آنکه مصباحی امتنزی متفوی
مراجعه و لیل بظیری از نوشته صورت و
رسیده کی پدارانی تصریف شده تا کون
چندین بار داده نواست های خود را بوسیله
پست شهری پیمانه ایجاد اصول رسانید کی
نموده‌اند .

کوهستان - مناسق از اینکه
کتابت نامهها و تلگرافاتی که مسید
شکایت است از کارمندان و ادارات دولتی
و نامه اطهار امتنان از اینکه غلان
مادرور خوب انجام وظایف نموده گشتر
میرسد . ظالم و جور پیشتر بر طبق خبری
روا پیشورد و پیشتر این پیغام کاشد که
دمخواش هوی رهوس و ناحصاب مامورین
واقع بگذراند .

ما دوستانه یکنیه کارمندان دو اش
متهم مناطق کرده‌اند تویمه میکنیم که

روبه ساقی را خاتمه داده با مردم از دله
فداون رفاقت را آغاز کرد - آن قاچون و مقررات

که ونهان خوب معناش را فرمیده‌اند
وقاران ایند .

از همدان

آقای ام ش شریع تجت عنوان
» درود بر هماین « برای ما فرستاده اند
چون امضاء امانت از همچوچان آن مودداری
شد آقایان اکبر سایلی باشند مقاوله ای که
ارسال میفرمایند درج شود پایان این
خود را در ذیل آن مرقوم دارند اکبر
چنانچه پیوشه نامشان با خاصیت پایه شود
یا اصلاد کری از اسم نویسنده شود
مینتواند بتویسه و مام مقاضی ایشان را
اجرام دعیم .

از سمندج

تلگرافی با مشاری حسن « احمد و صدیت
ناصری رسیده اطهار امداده اند که بعد از
ظهور روز ۱۶ فروردین نقی ناصری حسامی
بدون جزوی کسانی کوت نموده دارای او در
حدود پیکصد و پیست هزار تoman و راتش

از روانسر

آقای امیر حسن رفیعی از دلان
تلگرافی از انتشار نامه کوهستان اطهار

شو شو قنی کرده‌اند .

از خواندنگان محترم
بنام اشوده رهبر کوههای ادی
راجم بدرجات نامه کوهستان
دارند پس نیویسته مای با
کمال مبل انتدادات و مای
یعنیهادت خواندنگان را
مورد توجه قرار می‌دهیم
آنچه را قابل قبول باشد
یکی از ته و آنچه را که اجرایش
مندور پسندیده باز کرعت
بسیح خواهیم داده

شکایت خود را
بوسیله نامه کوهستان
بسم اولیای دولت
پرسانید *

در شکر دره‌بان ساختن که هراس تینی کرده بود در جاوتیه از این
گرفت . صاحب مهندسی ایند ایذا و عده زیادی از بیوه های کوچک محل
با قیمه بشان و موهان زیاده برای تنشای خر گت مسافرین در جلو
مهمانخانه حاشیه شده بودند در این وقت راه‌آییل در میان تباهاچیان ظاهر
گشت . او با پیچکی حرف نمیزد و خود را نسبت به مجهز و همه کس
ی اعتنا شان میداده بکن از بیوه های رویدیگری کرده گفت : او هم و قدر در
زندان بود است و سانده‌هان کسی که امروز دیده روزی دستهای او
و این بیمه بسته بودند ، دیگری سوال گردید : پس چیزیه نوانته است از
زندان فارغ گند .

شاید ماتئو درب فرار را بروی گشوده است .
ایدا بآن بیوه جواب داد : هاید سر بازان بسب مصالی خوش او
را راه‌ها کرده اند .

یکی از بیوه های صورت زنک بریده ای داشت از آن میان
گفت : من را غافلی را بسیار دوست میدارم . و قیمه که من بیوه بودم او
یکی از اموالیت مینمود . و وقتی من سرم درد میکرده او اجاره ایده
کی در اطیان من یافته حرف نزدیک . بیوه دیگر گفت بر عکس من راه‌آییل
وادوست ندادم زیرا بسیار هر بر است .

از سمندج
آقای جم الدین و توقی مینویسد :
اطهار میرت و تبریت از انتشار نامه
کوهستان مینویسد :
ایندوارم ۶ میل ایران از انتشار
روز نامه مزبور بر حسن وطن برستی و
در رخداد نشانه و میهن که هیشه شیوه و
شمار آنها بوده است آماده نموده .

از روانسر
تلگرافی با مشاری آقایان مجید بابا
بزمی - مهد مهدودی - قادر محمدی
اویله میکویند : ناگفون راهنمای استرداد
امراز و اخراج و احشام کشاورزان روانسر
از اشارة و لایکی اقدام بعل نیامده
چنانچه اقدام فوری ممکن نگردد از فرط
استعمال بذک عراق متواتری و وطن
هزیر را وداع خواهیم گفت

از سقز
آقای ستون احتمای تلگرافی
از انتشار نامه کوهستان اطهار میرت
نیویسته .

از زاهدان
آقای رکنی ضمن نامه‌ای مینویسد :
طلوع نامه گرامی سکوهستان را از این
مطبوعات کشور که باطریزی دلیلند و
حال توجه و بانگکارهات سودمند آغاز
فرموده اید از صیم غل شاد باش هر ض
گرده موقتی ایشانه کسان و مسیمه
پیدا ش آردا از درگاه ایزده متمام
خواستارم .

آقای امیر حسن رفیعی از دلان
تلگرافی از انتشار نامه کوهستان اطهار
شو شو قنی کرده‌اند .

سیس رو بدشکه چی کرده بالحن نندی گفت : زا کومو چند
هرمه باید یک حرف را بشما تکرار کرد . بخاطر داشته باشید که اکبر
عطای میل ما رفشار نگیند باید در آشی متناسب اعلام خونی باشید .
ذا کومو از آن حرف تکانی خوردیده باعجله بیانیه شنافت هراس
از اطیان بیرون رفته بطریح جایمه ایانه روانه شده .
هنوز چند قدیمی از رفته بود که راهابیل وا در برابر خود مشاهده
گرده هوان ایتالیانی به هراس از دیگر شده زیرا ب گفت : هزیمت لکنید
هراس ایگاهی با تمهیب و جیفت بسیاری رفایل افکنند . در حقیقت او
هر گز منتظر چنین اخطاری از طرف این شخص بود و در همان لحظه
پیهواست علت این دستور و اینجیت را از رفایل بیرون میگردید ولی چون بسا
جهله از نظر او درو شده بود چیزی نگفت .

هراس بجهای اینکه باطیح مادرش رفته اورا تهانکه دارد شروع
خدم زدن در حیاط مسافر خانه نمود و در انداز تعمیم قطعی تمحک
میگردد .

ذا کومو که از گوشه چشم ناظر علیات او بود تردید و در دلی
هراس را در قفاهاش حدس زده سیس بالحن تسریخ آمیزی گفت : آیا همتر
آذا هنوز عقیده همان را نهیم کردند . هراس با صدای همکن اه هنوز
داده من هر گز از تصیم خود برهنده هم گشت . همه چیز باید در هر شد
دقیقه حاضر و آماده باشد .

کوچستان

شکایت

آقای ابراهیم سید مصطفی بور تلگرافی
مهابره و شکایت نموده که با وجود اینکه
دو هفته فریه گز گزاره و قفس مسدود و
چهار دنگ آن وقف اولاد ذکور است
آقای عباد شریعت را در مالیات استزاده
قریب ۳۰ نفر موقوف هایهم را از هم
نموده در ادعای تصرف عداوی
طبق حکم شماره ۱۶ دادگاه های
استیناف مسکون به بی خلی شده دادخواست
ماهیت دعوی داده و برخلاف به شماره
۷۹۲۰ در دادگاه اسپنیان در جریان
است بر اثر شرط بفرمانداری آقای فرماده
بر خلاف قانون و بدون توجه پاچکام
محاکم صالحه و تذکرای دادگستری و سیله
زمانداری و زحمت بیچار گران افزای نموده
است.

دو صورتیکه اظهارات آقای سیده
بور صحیح باشد و موضع مریوط به
دادگستری باشد البته دخالت فرماده
خارج از حدود مقررات بوده و طبقه
دادگستری است که احتراش نماید اما
راوح بدختات زانه امری گمان نمیروند
بدون مجوز قانونی در این قیل مسائل
دخالت گردد باشد
بهر حال انتظارما از روایت ادارات
و مقامات مختلف دولتی و مستند این است
که تقطیع پاموری که مریوط باشان است
رسیدگی ننموده و از دخالت در کارهای
که از حدود و وظایف آنان خارج است
خودداری نمایند.

بمل آید در این موضوع هم البته باید
رسیدگی شود تا که در نتیجه غلت چنین
انفاق افتد مسبب تغییر کردد

تلگراف مخبر ما از سفر

حسن احمد سرهنگ ساری فرماده
تیپ جدید سازمان امنیت اداری دوم من احمد
ولت گردیده آذین رئیس فرهنگ اردوستان
شدنی میزرس و دفتر شایخی دیگر در
منطقه سیارهای را آموزش تزویج
از توجه وزارتین فرهنگ و بهداشت عدم
سیاستدار غلا در سفر مشغول بازرسی و
بازدید میباشد

تمورزاده

خبرچین

آقای ع. خبرچین نامه را که مرقوم
داشته بودید رعید نظر اصلح طبایه سرکار
را تندیس میکنیم اگر مطالب و اعلاءات
علیه دیگری هم داشته باشید بتویید شاید
به کثیف و هدرهای جوانان روش نکر
موفق شویم دست نایاکان را کوتاه کرده
تمی در راه اصلاح برداریم.

شکایت

از مستند آقای رحیم مفتش تلگرافها
شکایت میکند که دخترش مبتوره نام
بوده از مردمه در توجه تربیت شده
تلاضیل رسیدگی دارد.

درینه موارد اتفاق افتاده از توجه
خوبی برادر پسران اتفاق ناکواری در خود
اعین تغییر طلبی نیست ولی گاهی هم اتفاق
است فرستاده همچو اتفاقی میانند: چه
است بیویان گفت بهادری ستند-چه و-بنی
دانه و نیزه ایان گفت این اندیشه باشد
رسیدگی خانه بیبرده انتظار مازی بهادری
مستند این است و اقامت باره ایان کس هم
که در اختیار دارد ممکن است بیشتری
نموده است.

جواب ستاد ارش

بله از صفحه اول

هوشمند افشار به مسائل یادهند از اسلام سکریتیه میدراید
و راحت میشوند و لا این طرق مدل و طرح مفید نیست. دناید
این طرح بعمل مرتباً هوشمند افشار که بخواهد مردم را مردوب
خود گنند ممکن باشد ولی برای مردم ضرر است.

تجب آورد تر از این نیست که ستاد ارش در نامه فروق
صریحاً میلویسه و تاکون کوچکترین اتفاق دخ داده در صورتی
که در همان تاریخ که نامه صادر شده باشد همان را ۱۰ نامه کوهستان
هر چند اتفاق ناگوار و نفل و خاک و درج کرده ایم.

چنین اخلاص از صراحی ستاد ارش را که بر خلاف

واقع است چه حیر میتوان حمل ازوره
آیا باید مسوز کرد که در هر اتفاق از همین
دزده اند یا باید آنکه ستاد ارش خواسته است از جهاده
منه ف شود در هر حال چنین ظهوری برای بزرده بتوشی «دانسته میشند»
اشکر کردن این از مستند ارش انتظار نیست،
ملت ایران «ماناظرور که از همینها بازهای
افسان خودخواه و خودسر میزجر و منتظر است عملیات یک فساد
با کدام را تقدیر مینماید ما نمیتوایم هر هنار و اکه هر افسوسی
انجام دهد پسندیده و غیرقابل اعتماد بدهیم آنچه را خوب است خوب
است بیویان گفت بهادری ستند-چه و-بنی
دانه و نیزه ایان گفت این اندیشه باشد
رسیدگی خانه بیبرده انتظار مازی بهادری
مستند این است و اقامت باره ایان کس هم
که در اختیار دارد ممکن است بیشتری
نموده است.

مردم کردن این اتفاق را دوست مرکزی دارند
انتظار دارند رفع مقاله از آنها شود، انتظار دارند از دست
مامورین شان و ماجراجو لاس شوند انتظار دارند دولت آنها
توجه مخصوصی داشته باشد و میباشد این چند ساله که در آن صفت
بوجود آورده اند رفع شود، انتظار دارند بعنوان گوشیده
و ترتیب اثر داده شود.

اگر از شاه و دوست و مجلس این آن توقيع
و انتظار را ندارند که مقدرات آنان را دهند خوش گوی
و هر سیمیک یا چند افسر قرار دهد
بس است هرچه ظاهراً و جو تا بهل در کردن این دهند
است اینهمه برادر کشی که تا بهل راه اداخنه الله مردم دیگر تاب
و طاقت اداره این وضع رفت بار اداره اداره ای باریاد مردم از ظلم و
جور مامورین از ماجراجویی و بیاوش مازی و بی احترامی آنان
و اسناده این ملت رفع دیده و محتشم شده رسیدگی کنند.
اینان اهل این مملکت زائده این آب و خاکند
و در این کشور حق حیات دانند.

صاحب اهتزاز و مدیر هنول:

دکتر اسماعیل اردلان

بهای اشتراك سالیانه ۴۰۰ ریال

۴ ریال

مقالات وارد مترش نیشود و اداره روزنامه در درج

با حکم و اصلاح آنها آزاد است

محل اداره: خیابان یهلوی کاشی شماره ۱۵۲۴

تلنن شماره ۸۵۳۶

ساعت مراجعت هر روز صبح باشتنای ایام تعطیل

از ساعت ۹ تا ۱۲ میباشد

آقای ابراهیم نادوی مخبر نامه کوهستان در الام شاه آباد

قرب میباشد.